

Referat fra møte mellom arbeidsutvalget til nasjonalt fagråd for informatikk og NIK-styret.

Tilstede: Jan Høiberg (NFFI, leder/møteleder), Tore Larsen (NFFI), Arne Løkketangen (NIK), Frode Eika Sandnes (NIK/NFFI), Espen Skarsbø Olsen (NFFI, studentrep.), Trond Aalberg (NIK/NFFI for Guttorm Sindre), Ragnhild Kobro Runde (NIK), Arne Maus (NFFI), Torbjørn Strøm (NFFI), Erik Hjelmås (NIK), John Markus Bjørndalen (NIK).

Tidspunkt: 12. mars, 2010 - 12:30-14:00.

Sted: Avd. IU, HiO

Referent: Frode Eika Sandnes

Fallende oppslutning rundt NIK

Bakgrunnen for møtet var at NIK-styret kontaktet fagrådet pga en fallende trend i antall innsendte bidrag til NIK i siste årene. Hensikten med møtet var å diskutere årsakene og komme frem til konkrete tiltak for å snu denne trenden.

NIKs rolle:

Flertallet mener NIK er en viktig møteplass for informatikkmiljøene.

NIK skal være en trygg plattform hvor stipendiater kan gjøre sin første presentasjon og få øvelse i å legge frem fagstoff ovenfor fagfeller.

Årsaker til fallende interesse:

I gode år har akseptraten vært under 50% - dette er strengere enn mange internasjonale konferanser. De som har fått sine bidrag refusert sender muligens ikke inn bidrag igjen senere. Antall presentasjonsplasser har vært konstant og i år med mange bidrag har akseptraten derfor blitt lavere. Konkurransen har derfor kanskje vært for tøff tidligere. Vi ønsker gode (bedre bidrag) men mindre konkurranse (inkluderende). Bør man endre formatet slik at akseptraten kan holdes mer stabil i forhold til antall bidrag, dvs. innføre flere spor og eller gå fra 1 ½ dag til 2 dager da den siste halve dagen vanligvis brukes til venting/hjemreise?

NIK-bidrag gir uttelling på nivå-1 som er viktig for institusjonen, og NIK-artikler er fritt tilgjengelige på nett etter konferansen og dermed teoretisk søkbar for hele verden. Derimot er de ikke tilgjengelige for søk i vanlige internasjonale forskningsdatabaser som papers fra internasjonale konferanser (dblp - Computer Science Bibliography, ACM digital library, IEEE explore, Springerlink, etc). Enkelte forskere velger muligens andre kanaler der de når et større publikum. At internasjonale forlag har høyere status enn Tapir er muligens også en årsak. Internasjonal indeksering av NIK-papers vil medføre man ikke lenger vil ha muligheten til å komme med bidrag på norsk. Dette går imot NIKs nasjonale

fokus. De fleste bidrag er på engelsk, men spesielt pedagogikkbidragene er på norsk, og bør kanskje være det?

Problematikken knyttet fallende interesse for NIK har også noe til felles med fagrådets manglende makt. UiO ble trukket frem som et eksempel der instituttleder eksplisitt har delegert deltagelsen i fagrådet til andre da fagrådets slagkraft ikke er tilstrekkelig sterk. Andre fagråd (biologi og kjemi) har posisjonert seg sterkere og har mer reell innflytelse.

Informatikkfeltet har vokst og dekker mange helt forskjellige underområder. Internasjonale konferanser har vanligvis et spesialfokus. Hva er en informatiker? Enkelte forskere føler seg kanskje litt ukomfortable med å presentere sine resultater på en så generell konferanse?

Enkelte tidligere NIK-bidragstyttere er nå aktive NOKOBIT-bidragstyttere. Det er uenighet om formen på samarbeidet mellom NIK og NOKOBIT bør endres. Skal NIK og NOKOBIT slås sammen, eller er det fordelaktig at de fortsatt er adskilt?

Det er færre informatikkstudier i Norge pga nedleggelser. To høyskoler med informatikkutdanning har fått universitetsstatus. Derimot viser ikke statistikk som ble samlet inn i forkant av møtet at dette har påvirket fordelingen av bidrag mellom høyskoler og universitet.

Det er totalt færre studenter innen informatikk i Norge enn tidligere og generelt dårligere økonomi ved institusjonene. Kan dette ha påvirket NIK?

Det er spesielt ønskelig å øke publiseringsaktiviteten ved høyskolene der det fortsatt er mange uten formell forskningsutdanning. Man bør derfor gå sterkere ut mot "høgskolelektorene" å få de til å komme med bidrag, da NIK burde være en trygg plattform å komme i gang med publisering. Mange av disse utfører faglig interessante prosjekter, men sliter med skrivesperrer. (Nytilsetninger har en tendens til å medføre økt publiseringsaktivitet).

Bør man ta med næringsliv for å få mer prestisje?

Det er lite fokus på at NIK kan være et første skritt i mot en "archival publication". Man kan publisere tidligere resultater, og senere publisere disse i mer moden og revidert form i tidsskrift eller på prestisjetunge konferanser. Dette bør kanskje poengteres sterkere mot potensielle bidragstyttere.

Innføringen av NISK kan ha rammet NIK da NISK har mottatt flere bidrag totalt enn NIK. De som jobber med sikkerhet velger muligens å sende bidrag til NISK i stedet for NIK. Derimot er NISK inne i sin siste fase. NIK bør derfor huke tak i sikkerhetsforskerne fra og med 2011 (Hvorfor er det så mange som jobber med sikkerhet i forhold til annet?). NISK og NIK valgte opprinnelig forskjellige proceedings fordi NIK og NISK hadde forskjellige programkomiteer og programkomiteen har det redaksjonelle ansvaret med proceedings. Det var uklarhet rundt hvordan dette skulle løses praktisk.

Forventingene til hver institusjon (i form av bidrag) bør tallfestes. UiO har 12 forskjellige faggrupper – disse bør gjøres oppmerksom på NIK som reell mulighet.

Informatikkmiljøene er faglig spredt og fragmentert i Norge. Enkelte forskere er kanskje redd for at deres bidrag vil bli faglig forsvarlig behandlet fordi deres fagområde ikke er dekket av programkomiteen. Dette kan løses ved å utvide programkomiteen slik at den fragmenterte bredden av forskningsområder i Norge er representert. Med unntak av programkomitéhatten vil styret fortsatt ha den samme rollen som før. NIKs fysiske utvelgelsesmøte (sensommermøte) er lite praktisk med utvidet komité – derfor bør man gå over til elektronisk behandling av bidrag (vanlig i internasjonale konferanser). Vi har gode verktøy til dette. Endring av programkomitéstruktur krever en vedtaksendring. Fagrådet er positiv til dette. NIK kan begynne å gjøre de nødvendige tiltak og når det er konkretisert kan vedtektsendringen godkjennes i etterkant. En utvidelse av programkomiteen kan føre til at flere føler eierskap og trekker inn flere bidrag fra sine respektive fagmiljøer.

Veiledere bør gjøre mer for å få masterstudenter til å skrive opp arbeid å sende inn. Dette kan være problematisk da det er vanskelig å skrive paper før masteroppgaven er slutført. De flinke masterstudenter, som har publiseringsverdig materiale, går ofte rett inn i jobb og ikke motivert for å jobbe mer med mastermaterialet etter at de er ferdig. Da blir det veileder som må skrive.

Konkrete tiltak:

1. Utvide programkomiteen slik at den fragmenterte bredden av forskningsområder i Norge er representert.
2. Ha et bevisst fokus på undervisning da det er reell interesse for dette. Det skal oppmuntres til pedagogisk-vinklede bidrag (best practice). Bidrag som representerer pedagogiske erfaringer skal ikke vurderes med samme krav til forskningsmetode/resultater. Begge kategorier skal være med i proceedings.
3. Modifisert format, dvs. mer enn et spor for å kunne få med flere bidrag, og øke fra 1 ½ til 2 dager).
4. Inkludere NISK (og andre workshops) inn i NIK. En utvidet programkomité vil gjøre dette praktisk gjennomførbart.
5. Undersøke muligheten for å få NIK-papers med i forskningsdatabaser. Frode kontakter Tapir for å se om noe kan gjøres her. Arne M. kontakter bibliotekar ved UiO som har kompetanse på forskningsdatabaser for å få en vurdering av mulighetene.

6. Markedsføre NIK bedre - programkomiteen må gjøre en bedre jobb internt mot sine miljøer og fagrådet må bistå med å markedsføre NIK igjennom sitt nettverk.